

'Tað er óheppið, at John Petersen, sum hevur politisku ábyrgdina, og Sverri Hansen, sum hevur fingið 200 mió. frá føroysku og dansku skattagjaldarunum at umsita, als ikki kenna skyldu til at semjast. Tað er altso ov galið.'

ikki kenna skyldu til at semjast. Tað er altso ov galið.

Duga teir ikki síni ting?

– Tað veit eg ikki, men teir eru ið hvussu er ikki góðir til at semjast. Tað ber ikki til at loysa eitt so stórt mál við at byrja við at dyrka ósemjuna, og ikki føla skyldu til at finna eina loysn. Teir halda, tað er í finasta ordan, at teir eru ósamdir. Og so sigur John Petersen, at hatta skal bankin klára. Vit skulu eisini gera okkara part, men í løtuni er tað alt ov tvørligt.

– Tað er ikki tað, eg skilji væl hvat John Petersen sigur, men tað nyttar ikki framhaldandi at halda fast um nøkur prinsipp, tá tað ikki førir til nakað. Vit hava brúk fyri at koma viðari, finna eina loysn og fáa tingini at rigga. Tað nyttar einki at halda flagginum so høgt, at beinini ikki nerta jørdina.

Ikki fyrr enn tað er ov seint

Nú hava fólk fingið kensluna av, at tað gongur fram á. Hvussu heldur tú gongdina verður tey næstu árin fram til ár 2000?

– Eg vil treyðugt vera ein ljósaslökkjari, tí vit hava brúk fyri optimismu. Ein orsök til, at tað gongur betri í dag enn fyrst í 90'num, er at vit eru komin út av havi ógiligu psykosuni. Búskapur hevur eisini nakað við sálfrøði at gera. Halda fólk at tað gongur illa, ja, so gongur tað eisini illa til endan. Vit skulu líkasum trúgva uppá búskapin fyri at fáa gongd í, og tað kann ikki noktast fyri, at tað gongur betri í dag, enn tað gjørdi fyri nøkrum árum síðani, men eg hoyri tí tey, sum eru eitt sindur skeptisk.

– Tað, sum ber framgongdina, er millum annað rentulækingin. Vit hava havt altjóða rentulæking, og henni hava vit fylgt, og

nú hava vit lægstu rentuna, vit hava havt í 50 ár. Harafturat finga vit eina sethúsløysn, sum halveraði útreiðslurnar hjá teimum harðast raktu familjunum, og rentufrádrátturin er hækkaður í eitt ávíst áramál. Hetta hevur ført við sær eina munandi betring av figgarviðurskiptunum hjá fólki, ikki minst teimum kreppuraktu sethúsaigarunum. Kommunurnar hava fingið eitt loysn, sum sparir skattgjalddarunum fyrri eini 2-3% í skatti fram til ár 2000. Landskassin hevur fingið fleiri inntøkur, eitt nú av øktari bíla-sølu, men avgjaldum verða vit ikki rík av.

– Men tað, sum eg eri mest í iva um, er fiskiskapurin. Tað verður fiskað meiri av fiski, og tað kemst helst av tí, at tað er meira av fiski til, men tað kann eisini lutvíst vera tí, at vit í grundini hava frian fiskiskap. Eg eri ikki biologur, men soleiðis sum vit umsita fiskiskapin í løtuni, so er tað nakað, sum líkist frium fiskiskapi. Men tað er ikki so lætt at gera av um vit fiska ov nógv. Tá tú fært í bankan og tekur pengar út, so sært tú um tú tekur av rentuni ella av hævudsstólin. Soleiðis er ikki við fiskiskapi. Ofta finna vit ikki út av, at vit hava fiskað ov nógv, fyrr enn tað er ov seint. Tað var tað, sum hendi fyrst í 90'num. Eg dugi ikki at siga tað, men tað tykist sum um vit fiska ov nógv í løtuni.

– Tað sum eg vil siga er, at tað er so nógv, sum er óvíst. Eingin veit hvussu leingi góði fiskiskapurin heldur fram, vit ráða ikki yvir fiskaprisunum, heldur ikki yvir rentuni, og hækkar hon aftur, so fáa vit eitt slag í nakk-an. Tá kommunuavtalan fer úr gildi, skulu aftur meiri pengar gjaldast fyri skuld. Nógv av hesum tingunum koma uttanfrá, og vit kunnu ikki ávirka tey.

'Sjálvur hugsi eg ikki um, at eg eri dani, og tað er longri og longri ímillum, at eg merki trupulleikar av tí'